

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki

(Predmet C-314/14)

(2014/C 292/25)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sanoma Media Finland Oy/Nelonen Media, Helsinki

Tuženik: Viestintävirasto

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Direktive 2010/13/EU⁽¹⁾ u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku tumačiti tako da se protivi tumačenju nacionalnih pravnih propisa prema kojima se podijeljeni ekran ne smatra insertom kojim se audiovizualni program razlikuje od televizijskog oglašavanja ako je dio ekrana rezerviran za odjavnu špicu programa a drugi dio za predstavljanje emisija u nastavku programa na kanalu televizijske kuće programskim rasporedom te se ni u podijeljenom ekranu ni nakon toga ne emitira ni akustičko ni optičko sredstvo koje izričito najavljuje početak prekida za reklame?
2. Uzimajući u obzir činjenicu da Direktiva 2010/13 ima narav minimalnog standarda, treba li članak 23. stavak 2. te direktive u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u glavnom postupku tumačiti tako da s njime nije usklađeno ako se znakovi sponzora koji se prikazuju u vezi s programima koji nisu sponzorirani uvrštavaju u „kratke reklame” u smislu članka 23. stavka 1. Direktive koji se trebaju uračunati u maksimalno dopušteno trajanje oglašavanja?
3. Uzimajući u obzir činjenicu da Direktiva 2010/13 ima narav minimalnog standarda, treba li pojam „kratke reklame” u članku 23. stavku 1. ove Direktive u vezi s izrazom koji maksimalno dopušteno trajanje oglašavanja opisuje „udio [...] u određenom satu ne prelazi 20 %” u okolnostima kao što su one o kojima je riječ o glavnom postupku tumačiti tako da s tom odredbom nije usklađeno ako „crne sekunde” između pojedinih kratkih reklama i završetka prekida za reklame uračunava u trajanje oglašavanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama), (SL L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.).

Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Finske

(Predmet C-329/14)

(2014/C 292/26)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, K. Herrmann i I. Koskinen)

Tuženik: Republika Finska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Finska nije ispunila svoje obveze iz članka 28. stavka 1. Direktive 2010/31/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetskej učinkovitosti zgrada ⁽¹⁾, jer za finsko kopneno područje nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni za provedbu članka 2. točke 2. i članka 9. stavka 1. te direktive u nacionalnom pravu ili ih u svakom slučaju nije dostavila Komisiji i jer za regiju Åland nije donijela zakone i druge propise koji su potrebni za provedbu navedene direktive u nacionalnom pravu ili ih u svakom slučaju nije dostavila Komisiji,
- Republici Finskoj u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a naloži plaćanje novčane kazne u visini od 19 178,25 eura dnevno od dana izricanja presude Suda Europske unije, koji treba uplatiti na račun „vlastita sredstva Europske unije” jer je povrijedila svoju obvezu priopćavanja mjera za prenošenje direktive donesene na temelju zakonodavnog postupka,
- naloži Republici Finskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive istekao je 9. srpnja 2012.

⁽¹⁾ (SL L 153, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 124.).